

Pseudònim: VG TA 777

TÍTOL: LA POSIO MÀGICA

Fa molts i molt anys una
nena va agafar una cirera
enverinada. Va agafar una malaltia
molt forta. Els seus amics van intentar

curar-la però no van poder. Van demanar ajuda
a un germà però el ream dir que es podia recuperar
amb una poció màgica. Aquesta la trobaven
a dalt de tot del cim. Els amics anaven a veure una
mra de por. Al cim hi havia un arbre però era
sec. L'arbre els donar la poció màgica. Llavors
la nena es recuperà.

Pseudònim: Dom you

TÍTOL: EL PALL ASSODELA

Hi ha una maredada
un pallaso que volia
amar a l'espai a coneixer la
lluna. El pellassa dies abans
va trucar per telefon per
comprar un coet. Quan el va
tenir va per poder amar a la lluna

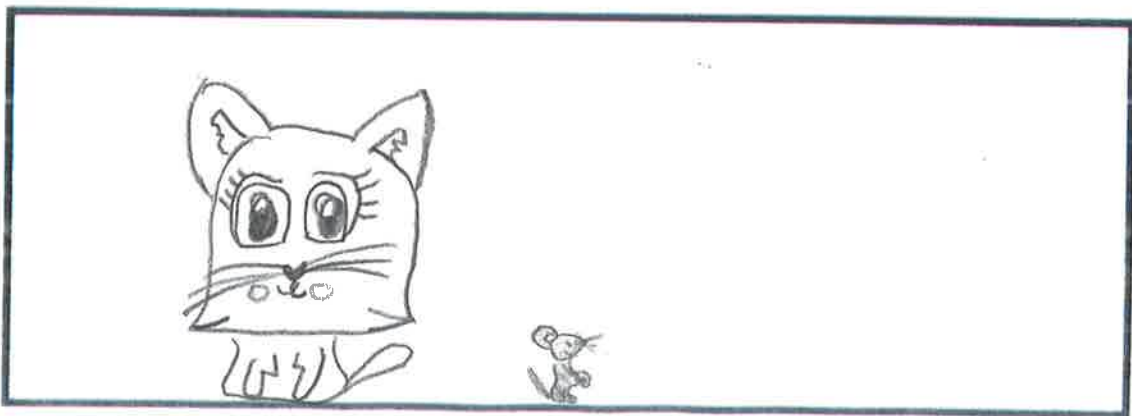
Pseudònim: ESTRELLETA ***

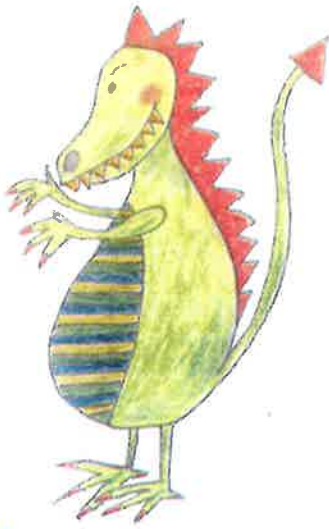
TÍTOL: El gat i els ratolins

Vet aquí un gat que es deia
Blanquet. Va fer formatge.

Els ratolins van agafar el
formatge i van anar al cau.

El gat va veure que el formatge
havia desaparegut i va cridar a la
policia. El policia va veure els ratolins
i els va caçar. Però al final es van
fer amics i van jugar felices*♥

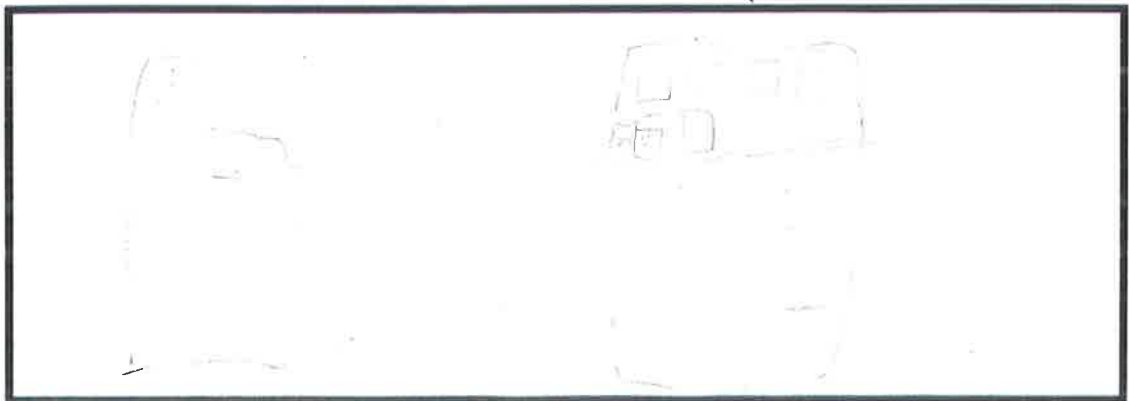

Pseudònim: Erigonela

TÍTOL: La biblioteca dels dracs

Hi havia una vegada una família de dracs. A la família li agradava molt llegir.

Tenien una sala plena de llibres. Un dia van començar a caure tots els llibres de la sala. Tots els dracs van anar a avisar la gent del poble i els van ajudar. I tots els dracs del poble els van ajudar a ordenar els llibres. I com que la família de dracs estava tant contenta va deixar la biblioteca al poble.

Els quatre ceps

Hi havia una regada quatre jermanes ceps un es deia Pep, l'altra es deia Xavi, l'altra es deia David i l'altra es deia Lluís. Ells volien que a'ga els cuidés.

Llavors en Xavi va tenir una idea - Perquè no anem a la vinya? i el David va dir que sí i els altres dos també van dir que sí. Doncs així ho van fer, es van canviar molt pujant pujades però no es cansaven baixant baixades i finalment van arribar a la vinya i es van clarar el terra i van passar els dies. I quan els van créixer els raïms no volien que els i penguessin els raïms però no van poder fer res, la màquina de collir raïms va passar i els i van perdre

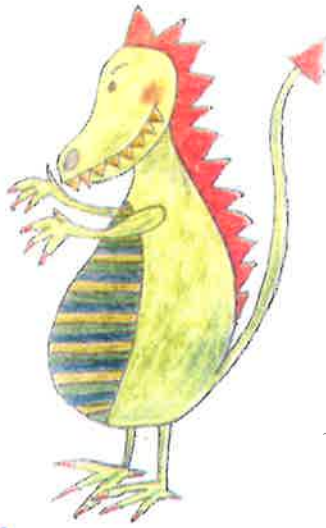

tots els raïms i estaven tan tristos
que no podien ni parlar. Quan els i va
passar el dia gust el Lleís va dir -
Tranquils l'any que ve em tornaran a créixer
raïms - i el Pep va contestar - però l'any que ve
es massa temps! - i el Lleís - T'heu d'esperar
noi - d'acord més tard però mai més tornarié
a la vinya però mai més - això ho va dir
el Pep tot desidit però tanmateix avorrit. I se'n
van anar a passejar pel prat i allà
van fer una manifestació i van
venir molts ceps que també volien
que no els i peïguin els raïms. Els quatre
ceps es van transformar amb els presidents
de la manifestació i el Pep va dir - Oi que

Tots vosaltres voleu que no us
mangin els raïms - Si, Si - doncs
No us els treuran perquè mai més en
plantarem a la vinya sino el bosc i
si fa falta ens plantarem a la platja
i tots els cepes vaudran que si que si i que si.
Donc així ho van fer, van començar fins al
bosc i uns altres fins a la platja i es van
plantar allà i mai més no els i van perdre
els raïms, se els ocells se els menjaven però
je estaven bé.

Olu

El dràcula i la coca-cola

Hi havia una vegada un poble molt petit que va organitzar una excursió. tots els excursionistes eren ben diferents. Passaven aprop del castell del dràcula i una senyora va dir:

— O noo si passem aprop del castell del dràcula de Romania, el dràcula ens voldrà menjar

— No dona no. Estaven davant del castell i es va sentir Puffffff! era una roda que s'havia patat s'havien posat en un bon lloc. Llavors el conductor va dir:

— No ens queda cap remei hi hem d'entrar i tots els excursionistes van dir: Noooooo — Si! córrer, entrem hi. Van entrar i la porta va fer necc, van entrar i tot era fosc van veure unes torxes que brillaven les escales i era el dràcula, tots es van espantar — He he he sóc el dràcula,

L'amo del castell i per la finestra he vist que s'us ha petat una roda i per això us he preparat els llits. El conductor

vadir - coram gràcies - Forem un tracte

-Quin? - us inflare la roda però a canvi

m'havreu de portar coca cola. Coca cola?

Si d'acord. l'endema... tots van pujar a l'auto-

bus i van anar a comprar coca cola. Van tornar

-Te, aquí tens la coca cola, gràcies. El conductor

vadir - si vols cada diumenge et podem portar

coca cola, si gràcies, adéu. Els excursionistes

van marxar i la coca cola va tornar al

castell dracula després de 50 anys.

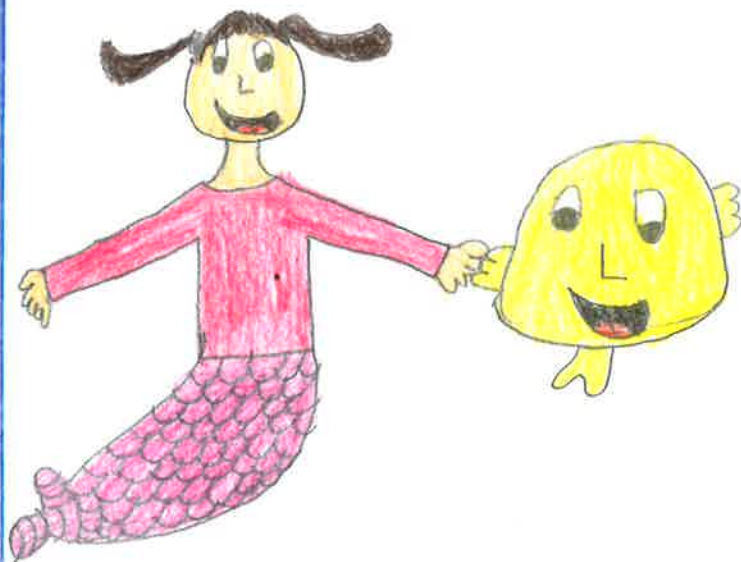
Fi

Hola

El peix i la sirena
A rota del mar
un peix contava a una sirena
que a ell enamorava.

Per la nit passejaven
amb les mans agafades
i sempre recordaven les
històries ja passades.

Gorgus

ELS FOLLETS

H havien una regada 3 follets molt divertits. I eren tant divertits que anaven al poble al costat del lloc i feien riure a tothom. Però un dia pel matí un follet se ne va posar malalt. I els dos follets van anar al poble. Van preguntar al més llist del poble i se'n va dir que haurien d'anar a la muntanya i trobar la flor groga.

Els dos follets van trobar la flor groga i van donar-li la flor al follet i es va curar.

Van ser feliços per sempre.

DESTRUCTOR

EL DRAC

Un poble molt feliç,
content i fent gresca.
Va arribar un drac molt infeliç
que es volia menjar tota la penya
Començant pel bestiar
Un animal cada dia
ja ningú el va poder parar.
Fins que es van acabar
Van haver de fer un sorteig
i a la princesa li va tocar.
A l'endemà davant la cova va estar
Molt nerviosa i no parava de tremolar.
Just va arribar Sant Jordi,
i li va clavar una espasa a la lumbar.
Tot de sang de color vi.
Van aparèixer unes roses
per tot el camí.
I en Jordi li va oferir una rosa
que l'amor s'hi posa

La cantant

Hi havia una vegada una nena que volia ser cantant, però els seus amics li deien que no ho seria mai.

Un dia estava preparant una cançó per la festa d'una amiga seva. Però no sabia de què fer-la. Va veure un nen sol i trist, i se li va acudir la lletra. Va estar una setmana preparant la cançó. Quan va arribar el dia de la festa, va començar a cantar davant de tothom, i els pares dels nens i de les nenes estaven flipant amb la cançó.

Quan va acabar de cantar, tothom va aplaudir molt fort, i ella es va posar molt contenta.

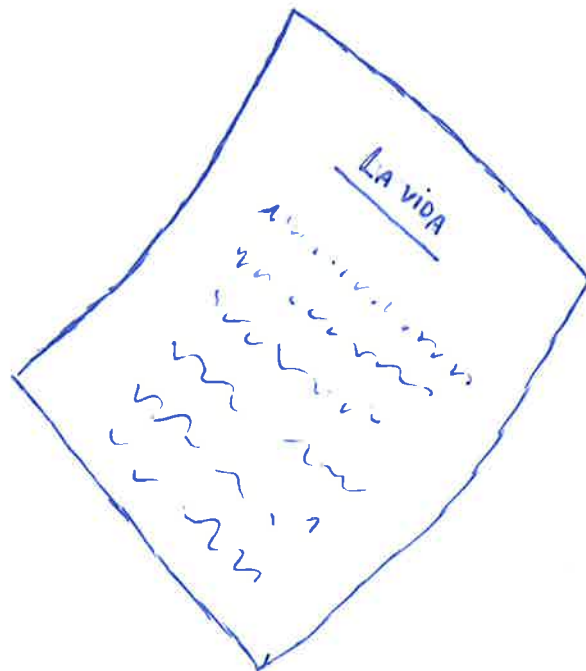
Els seus amics, finalment li van dir que cantava molt bé, i van celebrar la festa molt felixos.

EL POEMA

AHIR VAIG LLEGIR UN POEMA
UN POEMA MOLT DIVERTIT
PARLAVA D'UN GRAN TEMA
I UN PERSONATGE EIXERIT.

Hi HAVIA ANIMALS, PERSONES
PERÒ EL POEMA NO TENIA FI,
LLEGIA I LLEGIA TOTES LES ESTONES
SENSE ACABAR-ME D'AVORRÍ.

DIBUIXO A L'ENRIQUET

Hi ha un secret en aquest món que ningú sap excepte jo. Em dic Elia i m'encanta dibuixar però a vegades la imaginació no arriba al meu cap, canviant de tema... So vaig néixer al 2060 una mica raro oi? Doncs sí, molt raro però és veritat. Ara tinc 8 anys i el futur no té cotxes voladors ni res però algunes coses sí que han canviat com per exemple:
• l'iPhone X ja està passat de moda, ara hi ha el iPhone 21 o

els seients de cotxe amb motlle que et fan volar ara ja existeixen. So sóc molt estranya però això sí, sóc única, la d'estranya ho dic perquè em vesteixo al contrari de la moda, tinc 30 gatts a casa, i coses així. Però no m'importa. I després de tot aquest rollo t'explicaré una cosa que em va passar no fa gaire: So tenia moltes ganes de dibuixar i em vaig preguntar: -I jo ara què dibuixar? - Total que el meu cervell es va posar a pensar i pensar però no va trobar resposta, només va tenir la idea d'inspirar-se com jo: per internet, preguntant... Però de cap manera em vaig inspirar i em vaig donar per vençuda, em vaig estirar al sofà aburrida i al cap d'uns ~~segons~~ ^{minuts} vaig sentir una veu aguda ^{com} ~~que~~ en diem "de puto" que deia: -Ves a la teva habitació i mira sota el coixí. I tots pensaveu: segur que hi ha una clau, doncs sí! Hi havia una clau però no vella i oxidada sino una clau nova. I el meu cervell va tornar a fer la seva funció: pensar, i aquesta vegada va funcionar!: va obrir una porta sense clau i n'hi havia una que els meus pares deien que era el rebost però jo sempre ho havia dubtat. Baix passant la clau al pany, vaig girar la clau i... La porta es va obrir! Però no hi havia un passadís secret, hi havia una cortina. Llavors vaig tornar a sentir la veu: -enhorabona has trobat la porta al món de la imaginació: en aquest món hi ha tot el que t'has pogut imaginar en tota la teva vida, entra-hi.

Pau

I jo tota il·lusionada hi vaig entrar i tot el que la veu havia anomenat era cert. Jo meravellada vaig mirar al meu voltant, hi havia: gats bussegant, recent rescuts treballant, edificis sense gravetat... I de sobte... Un polc volador al meu costat que em va dir: - Hola jo em dic Ferrandu i sóc el que avans et parlava, jo seré el teu guia durant aquest llarg camí ja que la teva inspiració mentrestant t'explicaré algunes coses interessants d'aquí - Tot i que jo em fixava ^{en} ~~me~~ tot el que m'en voltava també l'escollava, i va continuar: - Començaré per explicarte una cosa que et deu cridar l'atenció que és: ón estava jo quan et parlava? Resulta que quan estic ~~en~~ al món normal em faig invisible. - Mentrestant jo veia persones amb coll de girafa ... I va dir:

- Aquest món es va crear al 20-4-2018 per un gas verd que es deu enciquet i va entrar en una voladora, ara posem per el seu castell. - Jo veia elegants en cotxe i vaig preguntar:

- Falta molt?

- No, 20m esta alla davant - Em va dir

- Doncs no cal que hi anem ja se que dibuixar! -

- Què? - Va preguntar,

- L'Eniquet! -

- Bona idea! Doncs ara se pots tornar a casa. Podas tornar quan vulguis si tens la clau. Però això només ho pots explicar als teus galls! -

- Val adeu! Us vindré a visitar -

I ja s'ha acabat la meua història